

**[Lis Noer Holmberg]**

SF's ordfører var inde på spørgsmålet om lukning af de små hospitaler, de små sygehuse. Vi synes, det er ulykkeligt, at man nedlægger de små sygehuse rundt omkring, idet de små enheder fungerer meget bedre end mastodonter. Men som det er nu, er det jo amternes afgørelse.

I CD så vi gerne, at hele sygehusvæsenet blev lagt ind under Sundhedsministeriet – ja, vi foreslog det faktisk i forbindelse med førstebehandling af den sundhedslov, som vi ikke får igennem nu – men det er altså amtspolitikerne og kommunalpolitikerne, der må tænke sig grundigt om og nu få tingene til at hænge sammen. Det er simpelt hen et prioriteringsspørgsmål i høj grad.

Hr. Gravensen var nu her til sidst inde på skoleområdet, og hvad det angår, synes jeg, det er utroligt, at man i flere kommuner har haft både fem og seks to- og tresporede skoler for meget i forhold til elevtallet. Men man har ikke kunnet sanse at skille sig af med de skoler, til trods for at de egentlig godt kunne bruges til andre formål. Hvis man bare bruger dem til beboerhuse og den slags ting, er der ikke noget sparet for kommunen. Men det er noget andet, hvis de sælger bygningerne. Der er visse bygninger, der kan anvendes til f.eks. ældreboliger, ungdomsboliger, kursuscentre eller andre formål, og hvis man sælger dem fra, giver det altså en besparelse for kommunen. Her har man slet ikke været vågen nok i kommunerne.

CD kan tilslutte sig begge forslag.

**Glønborg (KRF):**

Jeg føler blot trang til at rette en tak til kommuner og amter ved deres organisationer, fordi de endnu en gang har vist en ansvarsbevidst optræden, sådan at vi i fællesskab fra Folketingets og amternes og kommunernes side kan gå videre i det økonomiske genopretningsarbejde, som vi er i gang med i disse år, og jeg vil blot gratulere indenrigsministeren med, at det endnu en gang er lykkedes at opnå en aftale i mindelighed.

Alle ved, at det slet ikke er nogen morsom øvelse, vi er i gang med i disse år, men godt, at den lykkes endnu en gang.

Jeg føler ikke, at jeg på nuværende tidspunkt har nogen som helst lyst til at føje yderligere detaljer til debatten. Vi kan se på spørgsmålene i udvalget. Så for en gangs skyld vil jeg søge lidt popularitet ved at sige, at jeg slutter nu med at

sige, at Kristeligt Folkeparti tilslutter sig lovforslagene.

**Indenrigsministeren (Thor Pedersen):**

Jeg vil gerne sige tak til et flertal af ordførerne for støtte til lovforslagene.

Dernæst vil jeg glæde mig over, at vi i Danmark har et kommunalt selvstyre, som vel ikke har sin lige noget andet sted på Jorden. Jeg har ikke kendskab til noget andet land, hvor man i den grad har udlagt kompetence til lokale folkevalgte råd, som vi kender det i Danmark. Jeg har ikke mødt det i Norden, jeg har ikke mødt det andre steder i Europa, og jeg har ikke mødt det noget andet sted på Kloden.

Det glæder mig også, at de frihedsgrader, som danske kommuner har i 1990 og får for 1991, er større end nogen sinde før, når det gælder det lovgrundlag, der giver dem mulighed for selv at bestemme niveauer, løsninger, strukturer og måder at gøre borgerne tilfredse på, ikke mindst muligheden for selv at uddelegere til borgergrupper og brugere i almindelighed, sågar helt ud til den enkelte bruger. Det har ikke sin lige i noget tidligere set.

Det hviler på en helt klar forudsætning, nemlig at de folkevalgte niveauer, det være sig Folketing, det være sig amtsråd og kommunalbestyrelser, på hvert niveau lever op til ansvaret og er klar over, at al aktivitet, al udfoldelse har en grænse. Og det, der glæder mig, er at opleve, at de kommunale organisationer, både Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, ganske klart er sig deres ansvar bevidst, ganske klart ved, at der er grænser for, hvor mange midler de i alt kan omsætte på de lokale niveauer, at der er en forståelse for, at der er grænser for, hvor meget der kan opkræves i skat hos skatteborgerne, en forståelse for, at det er uden mening, når Folketing og regering forsøger at begrænse de statslige udgifter, hvis man så blot ser, at de amtslige eller kommunale udgifter stiger tilsvarende.

Det er muligt, der er nogle i Folketinget, at der er nogle blandt ordførerne, at der er nogle i Socialdemokratiet, der har den opfattelse, at skatterne gerne må stige. Jeg glæder mig over, at det ikke er den opfattelse, jeg møder i de kommunale råd. Og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den løsning, der er fundet for 1991, skal forhindre, at skatterne stiger.